

KAKSITOISTA HYMYNAAMATARRAA

Ray Goldrup

(Perustuu tositahtumaan)

"Minulla on teille haaste", Antonion Alkeisyhdistyksen opettaja sanoi. "Yksi tapa olla Jeesuksen kaltainen on auttaa muita. Yrittäkää siis tällä viikolla auttaa mahdollisimman montaa ihmistä."

Hän antoi jokaiselle paperin ja 12 hymynaamatarraa. "Joka kerta kun autat jotakuta, kiinnitä paperiisi hymynaama. Tuo sitten paperisi luokkaan ensi viikolla."

Antonio oli innoissaan haasteesta. Sen toteuttaminen osoittautui kuitenkin vaikeammaksi kuin miltä se kuulosti. Pian oli jo torstai, eikä hänellä ollut vielä yhtään tarraa paperissaan. "Taivaallinen Isä, autathan minua löytämään jonkun, jota voin auttaa", hän rukoi.

Seuraavana aamuna Antonio kertoi äidille haasteesta. "En tiedä, ketä vois in auttaa!" hän sanoi.

Juuri silloin Antonion pikkuveli alkoi itkeä. "Minä voin katsoa Zachia sillä aikaa, kun teet aamupalaa", Antonio

sanoi.

Hän esitti Zachille hasuja ilmeitä. Pian Zach hymyili ja kikatti.

"Jos tuo ei ole hymynaaman arvoista", äiti sanoi, "niin en tiedä, mikä on!"

Aamupalan jälkeen Antonio pesi astiat. Sitten hän pyydysti hämähäkin siskonsa huoneesta ja vei sen ulos. Kaksi hymynaamaa lisää!

Koulun jälkeen Antonio auttoi isää kylvetämään pihalla heidän koiransa Radarin. Kun Radar pääsi kylvystä, se ravisteli veden turkistaan. Antonio ja isä nauroivat.

Sitten Antonio näki naapurin sedän kitkemässä rikkaruohoja kadun toisella puolella. "Voinko auttaa häntä, isä? Hän näyttää olevan kuumissaan ja väsynyt."

"Sehän on hieno ajatus", isä sanoi. Kun rikkaruohot oli kitketty viimeistä myöten, naapurin setä hymyili leveästi.

Lauantai-aamuna

Antioniolla oli paperissaan 11 hymynaamaa. Hän tarvitsi enää yhden saadakseen haasteen valmiiksi! Äiti sanoi, että he olivat menossa katsomaan isosetä Franciscoa, joka asui hoitokodissa. Siitä Antonio sai idean! Hän otti esiin väriliidut ja teki monta piirustusta.

Kun he pääsivät hoitokotiin, Antonio ojensi isosedälle kuvan auringonlaskusta. Isosetä hymyili Antoniolla hiukan. Sitten Antonio antoi loput piirustukset muille hoitokodin asukkaille. Hän sai palkinnoksi monta iloista hymyä!

Kotimatalla äiti sanoi: "Voimme käydä kaupassa hakemassa lisää hymynaamatarroja, jos haluat."

"En tehnyt sitä saadakseni lisää tarroja", Antonio sanoi. "Minusta on vain mukava tehdä ihmiset iloisiksi."

"Ja se tekee taivaallisen Isän ja Jeesuksen iloisiksi!" isä sanoi.

"Näyttää siltä, että sinäkin olet iloinen", äiti sanoi. Antonio hymyili niin leveästi, että hänen poskiinsa satuttui. ●

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

